

eenskomst om den ved nærværende Paragræph hjemlede Erstatning. Ved Erstatningens Bestemmelse bliver ikke blot at tage Hensyn til den Værdiforøgelse, Eiendommen har erholdt ved den foretagne Forbedring, men tillige til den Fordeel, som Brugeren i den længere eller kortere Tid, der er forløben siden Forbedringens Udførelse, selv har høstet af samme. Dog bortfalder Erstatningsretten ved større Grundforbedringer efter 30, og ved de mindre Grundforbedringer efter 10 Aars Forløb efter Forbedringens Udførelse, og maa Erstatningen i intet Tilfælde overstige Pengewærdien af det af Brugeren anvendte Arbejde og tillagte Materiale efter gangbar Pris paa den Tid, da det paagjældende Foretagne er udført. Omkostningerne ved Skjønsmændenes Forretning bæres lige af begge Parter.

Er der ved Afleveringen beviisligen nedslagt mere eller kostbarere Saasæd i Fæstegaardens Jorber, end der i og med disse er overleveret Fæsteren, skal Forskjellen erstattes efter de paa Saatiden gangbare Priser.

Derfor nogen af Parterne anseer sig brøstholden ved Skjønsmændenes Forretning, skal han inden 14 Dage, efterat Kjendelsen er ham lovlig forkyndt, erklære saadant; inden 14 Dage efter denne hans Erklærings Forkyndelse for Modparten har da hver af Parterne at udnævne tvende nye Skjønsmænd. For denne Overfjønscommision gjælde de samme Regler, som ovenfor ere givne for Skjønsmændene, kun at Commissionen tillige har at bestemme, om begge Parterne, eller kun den ene af dem skal bære de ved den fornødne Undersøgelse foranledigede Omkostninger. Undslader en af Parterne betimelig at udnævne Skjønsmænd, skal den anden Parts Skjønsmænd i Forening med en af Amtmanden beskikket tredje Mand afgjøre Sagen.

§ 6.

Den Synsforretning, som i Medfør af Forordningen af 8de Juni 1787 skal finde Sted ved Dvertagelsen og Afleveringen af en Gaard, foretages for Fremtiden af Skjønsmænd, og om fornødent med Opmand, som det er fastsat i ovenforstaaende § 5.

§ 7.

Naar en Enke efter en Fæster frasiger sig sit Fæste, da komme de i §§ 3, 4 og 5 indeholdte Bestemmelser til Anvendelse paa samme Maade, som hvis Fæstet var ophørt ved Dødsfald.

Forsaaibst Enken var den afdøde Fæsters første Kone eller dog har levet i Ægteskab med ham i mindst 10 Aar forinden hans Død, skal hun endvidere være berettiget til efter Fæstets Fratrædelse, om hun end senere gifter sig, for Livstid at erholde en aarlig Aftægt af en Værdi, der svarer til Halvdelen af den aarlige Afgift efter hendes eller Mandens Fæstebrev. Hvis denne Aftægt ikke ifølge Overeenskomst sikkes paa anden Maade, betragtes den som en den afstaaende Gaard paahvilende Byrde, der bliver at udrede fremfor al Gaarden tidligere paahvilende eller senere paadragen Pantebestæftelse, hvorom Eieren har at udstede og at lade indlæse sit Beviis; i Mangel af Betaling kunne Aftægtsrestancer indbrives ved Udpantning, men saavel deres Fortrinsret i Pantet som Udpantningsretten tabes, naar det Fornødne til Inddrivelsen ikke foranstalles, inden der paaløber Mere end eet Aars Restance.

§ 8.

Eieren af en i Henhold til denne Lov bortfæstet Gaard skal være uberettiget til uden Fæsterens Samtykke at fratage denne enten hele Gaarden eller nogen Deel af dens Tilliggende, være sig Alger, Eng, Tørveffjær eller deslige, samt til imod hans Villie at lade Gaarden udflytte, med mindre dette skeer som Følge af en Gaarden overgaaet Ibebrand eller i Tilfælde af Udskiftning.

§ 9.

Naar Gaardens Bygninger findes brøstfaldige ved en ny Fæsters Tiltrædelse, og Huusbonden vil have dem istandsatte, ombyggede eller nye Bygninger opførte, da maa saadant ikke paalægges Fæsteren, selv om denne derfor gives Erstatning; men Fordrotten skal selv besørge Bygningerne opførte og Forbedringerne fuldførte.